

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY
DNR-1.720.40.2021.DP

Warszawa, 26 stycznia 2022 r.

DECYZJA nr DNR-1/6/2022

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kojca składanego marki Lionelo model LO-Stella, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Brandline Group spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. kojca składanego marki Lionelo model LO-Stella, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę Brandline Group spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu karę pieniężną w wysokości 4 500 (słownie: cztery tysiące pięćset złotych), płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 19 lipca 2021 r. Lubelski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (dalej jako: „Lubelski WIIH”) przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK”) protokół wraz z aktami kontroli nr NB.8361.38.2021 oraz NB.8361.38A.2021 dotyczący kojca składanego marki Lionelo model LO-Stella (dalej jako: „kojec”), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Brandline Group spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu.

Zakwestionowany produkt to kojec składany przeznaczony do przebywania w nim w krótkich okresach czasu dzieci w wieku od 0 do 3 lat i wzroście nieprzekraczającym 85 cm, konstrukcji szkieletowej i stwarzający im przestrzeń do zabawy. Kojec wykonano ze składanych metalowych rurek, na które naciągnięto tkaninę usztywniającą konstrukcję. Obręcz i elementy konstrukcyjne zabezpieczono miękką gąbką. Wykonane z przewiewnej siatki boki umożliwiają kontakt wzrokowy z otoczeniem. Zastosowane rozwiązania konstrukcyjne (składana podłoga i mechanizm nożycowy) ułatwiają składanie i rozkładaniu produktu. Kojec posiada dwie nóżki, dwa koła wyposażone w hamulec oraz 5 wsporników dna. Do kojca dołączono moskitierę oraz dwa uchwyty ułatwiające dziecku wstawanie. Produkt jest dostarczany konsumentom w fabrycznych opakowaniach kartonowym, pokrowcu oraz worku foliowym zabezpieczającym przed bezpośrednim uszkodzeniem i zabrudzeniem.

Na produkcie zamieszczono m. in. następujące informacje:

- logo/znak marki: „lionelo”,
- kraj pochodzenia produktu: „MADE IN PRC”,
- „100% Polyester”,
- graficzną instrukcję czyszczenia.

Na opakowaniu kartonowym podano:

- „Lionelo Stella Kojec składany”,
- kod EAN (egzemplarz poddany badaniom był oznaczony kodem: 5902581655738),
- datę produkcji: 2018/10/1,
- „BrandLine Group Sp. z o. o., ul. Adama Kręglewskiego 1, 61-248 Poznań”,
- „LO-STELLA (BLAN)”,
- informację: “Kojec nie może być użytkowany przez dzieci, które potrafią samodzielnie się z niego wydostać albo są wyższe niż 85 cm”.

Do kojca dołączono papierową instrukcję użytkowania.

W trakcie kontroli inspektorzy Inspekcji Handlowej dokonali oceny bezpieczeństwa kojca w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), posilając się wymaganiami określonymi w normie PN-EN 12227:2010 *Kojce mieszkaniowe. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań* (dalej jako: „norma”).

Następnie próbka produktu została przekazana do Laboratorium Inżynierii Materiałowej i Środowiska Instytutu Techniki Górniczej KOMAG w Gliwicach (dalej jako: „KOMAG”). W toku badań laboratoryjnych (sprawozdanie z badań nr 329/DSL/2021 z 23 czerwca 2021 r.) stwierdzono następujące nieprawidłowości.

a) w próbce pomiędzy materacem, stanowiącym część ruchomą, a rurkami podstawy występują miejsca ściskania, które mogą zbliżyć się na odległość większą niż 3 mm i mniejszą niż 12 mm, co jest niezgodne z punktem 8.4.1 normy.

b) długość paska z siatki moskitiery wynosi (1740 ± 10) mm i jest większa niż 360 mm, co jest niezgodne z punktem 8.5.3.1 normy.

c) podczas badania pętla łańcuszka opierała o naroża obręczy stanowiące części wystające, co jest niezgodne z punktami 8.5.3.1 oraz 8.8.3 normy.

d) podczas badania wydobyły się materiały wypełniające z górnej osłony obręczy, co jest niezgodne z punktem 8.6.2.1 normy.

e) średnia grubość folii opakowania wynosi po jednej stronie $(0,027 \pm 0,001)$ mm, a po drugiej stronie $(0,027 \pm 0,001)$ mm i jest mniejsza niż 0,038 mm, zaś na opakowaniu nie umieszczono ostrzeżenia wskazanego w punkcie 8.7.2 normy.

f) podczas badania integralności konstrukcyjnej, uchwyty odłączyły się od kojca, co jest niezgodne z punktem 8.9.2.1 normy.

g) po przeprowadzeniu badania trwałości znakowania tekst oznakowania był nieczytelny, co jest niezgodne z punktem 9.1 normy.

Ponadto, zgodnie z opinią KOMAG, uchwyty do chwytania mogą umożliwić dziecku wspięcie się na ścianę kojca, co może spowodować upadek dziecka. Stosownie do postanowień punktu A.4.2.2 normy, uchwyty do chwytania powinny być umieszczone na wystarczająco wysokim poziomie, aby dziecko nie mogło łatwo uzyskać do nich oparcia.

Co więcej, w instrukcji użytkowania brakowało komunikatów o treści:

- „**OSTRZEŻENIE** – Upewnić się, że kojec jest w pełni rozłożony i że wszystkie mechanizmy blokujące działają przed umieszczeniem dziecka w kojcu”,

- „nie należy używać kojca, jeżeli jakkolwiek jego część jest złamana, oderwana lub zagubiona i używać tylko części zamiennych zatwierdzonych przez producenta”,

- „akcesoria, które nie są zatwierdzone przez producenta nie powinny być używane”,
- „otwór w ścianie kojca powinien być użytkowany jako całkowicie otwarty lub całkowicie zamknięty przez opiekuna w celu zapobieżenia zagrożenia uwięźnięcia dziecka w otworze w ścianie kojca, otwieranym od zewnątrz zamkiem błyskawicznym”,

oraz zaleceń dotyczących czyszczenia i konserwacji. Ponadto stwierdzono, że umieszczone w punktach 4 i 5 instrukcji użytkowania informacje, zawierające słowo „łóżeczko” zamiast „kojec”, mogą wprowadzać w błąd użytkownika co do przeznaczenia i funkcji produktu. W opinii inspektorów Inspekcji Handlowej, stwierdzone nieprawidłowości powodują, że kojec stwarza poważne zagrożenie dla użytkowników.

Dowód: Sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 1 - k. 40-44 akt kontroli Lubelskiego WIIH nr NB.8361.38.2021; sprawozdanie z badań laboratoryjnych KOMAG nr 329/DSL/2021 z 23 czerwca 2021 r. - k. 22-31 akt kontroli Lubelskiego WIIH nr NB.8361.38A.2021.

W związku z powyższym Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów . Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 11 sierpnia 2021 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Brandline Group spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kojca i wyznaczył temu przedsiębiorcy termin na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kojec oraz przedstawienie dowodów potwierdzających podjęte w tym celu działania. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do określenia jej roli w obrocie kojcem oraz przekazania informacji dotyczących liczby zakupionych, sprzedanych i posiadanych na stanie magazynowym egzemplarzy. Organ nadzoru zwrócił się także o informację na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących tych produktów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 11 sierpnia 2021 r. - k. 8-15 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 2 września 2021 r. strona postępowania oświadczyła, że produkt został wycofany ze sprzedaży w roku 2019, że dokona odbioru egzemplarzy kojca od dystrybutora oraz że zobowiązuje się do przekazania informacji wskazanych w piśmie z 11 sierpnia 2021 r. do dnia 9 września 2021 r.

Dowód: pismo strony postępowania z 2 września 2021 r. - k. 17 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 8 września 2021 r. strona postępowania oświadczyła, że zakupiła kojce od chińskiego producenta, przy czym - oprócz 200 sztuk oznaczonych kodem EAN 5902581655738 - zakupiła również 199 sztuk oznaczonych kodem EAN 5902581655752 oraz 200 sztuk oznaczonych kodem EAN 5902581655745, które wprowadzała na rynek w okresie od 5 lutego 2019 r. do 14 października 2019 r. Strona postępowania wskazała, że kojce oznaczone kodem EAN 5902581655738 sprzedała w ilości 105 sztuk dystrybutorowi polskiemu oraz 90 dystrybutorowi rosyjskiemu, zaś 5 sztuk stanowi straty, a obecnie strona postępowania nie posiada tego produktu oraz że nie otrzymała skarg ani reklamacji dotyczących tego produktu. Strona postępowania zadeklarowała, że kojce oznaczone kodem EAN 5902581655738 posiadające uchwyty do wstawiania oraz moskitiery przeznaczone były dla przedsiębiorcy rosyjskiego, jednakże na skutek błędu część z nich została sprzedana polskiemu dystrybutorowi. Strona postępowania oświadczyła, że jedyny polski dystrybutor posiada na stanie magazynowym 22 sztuki kojców oznaczonych kodem EAN 5902581655738, które strona postępowania od niego odbierze, a następnie dokona ich oględzin i ustosunkuje się do stwierdzonych nieprawidłowości. Jednocześnie strona postępowania przekazała fakturę zakupu kojców (na której produkt ujęto jako „STELLA – BABY PLAYPEN” w liczbie 599 sztuk, bez podziału na różne modele oznaczone różnymi kodami EAN) wraz z dokumentacją celną, dokumenty przyjęcia kojców do magazynu, zestawienie sprzedaży kojców oznaczonych kodem EAN 5902581655738 i faktury ich sprzedaży, oświadczenie rosyjskiego dystrybutora o nieposiadaniu kojców na stanie magazynowym i braku skarg od konsumentów oraz sprawozdanie z badań z 28 lutego 2017 r. dotyczące produktu określonego jako „BABY SAUARE PLAYPEN”.

Dowód: pismo strony postępowania z 8 września 2021 r. - k. 18-65 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 24 września 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że na potrzeby toczącego się postępowania decydujące znaczenie mają badania próbek produktów pobieranych przez inspektorów Inspekcji Handlowej oraz o możliwości złożenia wniosku o przebadanie próbki rozjemczej kojca. Ponadto organ nadzoru wskazał, że ma wątpliwości, czy przekazany przez stronę postępowania raport z badań z 28 lutego 2021 r. dotyczy kojca będącego przedmiotem postępowania, gdyż przedmiot badań jest w nim określony jako „BABY SAUARE PLAYPEN” i wezwał stronę postępowania do wyjaśnienia tej kwestii. Jednocześnie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do wskazania, czy między różnymi wariantami kojca istniały inne różnice niż kolorystyka i kod EAN, w szczególności czy istniały różnice konstrukcyjne mogące mieć wpływ na bezpieczeństwo tych produktów oraz wskazał, że w przypadku braku takich różnic, zasadne jest podjęcie działań naprawczych wobec wszystkich wariantów kolorystycznych produktu. Prezes UOKiK wezwał również stronę postępowania do przekazania faktur korygujących potwierdzających odbiór 22 kojców od polskiego dystrybutora.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 24 września 2021 r. - k. 67-69 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 12 października 2021 r. strona postępowania oświadczyła, że odstępuje od badania próbki rozjemczej produktu oraz że wycofa kojec z rynku. Strona postępowania wskazała również, że raport z badań z 28 lutego 2017 r. dotyczy produktu LO-Stella, natomiast nazwa „BABY SAUARE PLAYPEN” to oznaczenie fabryczne. Strona postępowania potwierdziła, że wszystkie warianty kojca są produktami tożsamymi, o tej samej konstrukcji, różniącymi się tylko kolorem i wskazała, że kojce oznaczone kodem EAN 5902581655752 zostały przez nią sprzedane w ilości 185 sztuk rosyjskiemu dystrybutorowi oraz 14 sztuk polskim konsumentom, zaś kojce oznaczone kodem EAN 5902581655745 zostały sprzedane rosyjskiemu dystrybutorowi w ilości 145 sztuk i polskim konsumentom w ilości 55 sztuk. Strona postępowania oświadczyła, że informacja o posiadaniu na stanie magazynowym przez polskiego dystrybutora 22 kojców była błędna i w rzeczywistości posiadał on 19 sztuk, na dowód czego strona postępowania przekazała faktury korygujące i korespondencję mailową z tym przedsiębiorcą. Strona postępowania zadeklarowała, że skontaktuje się z wszystkimi konsumentami, którzy zakupili produkt, na dowód czego przekazała treść komunikatu o

niebezpieczeństwie stwarzanym przez produkt i możliwości jego zwrotu, wraz z listą 69 adresów mailowych, na który ww. komunikat został wysłany. Strona postępowania oświadczyła, że po odebraniu kojców od dystrybutorów dokona ich utylizacji.

Dowód: pismo strony postępowania z 12 października 2021 r. z załącznikami - k. 71-99 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 23 listopada 2021 r. strona postępowania oświadczyła, że spośród 69 konsumentów, którzy zakupili produkt, 43 potwierdziło otrzymanie komunikatu mailowego o zagrożeniach stwarzanych przez produkt, a z pozostałymi podjęto próby kontaktu telefonicznego. Strona postępowania zadeklarowała, że po odebraniu kojców od konsumentów, którzy zdecydowali się na ich zwrot, dokona ich utylizacji wraz z egzemplarzami odebranymi od polskiego dystrybutora i zobowiązała się do przekazania dowodów przeprowadzenia tych działań do dnia 19 grudnia 2021 r. Jednocześnie strona postępowania przekazała wydruki korespondencji mailowej z konsumentami.

Dowód: pismo strony postępowania z 23 listopada 2021 r. z załącznikami - k. 101-229 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 25 listopada 2021 r. organ nadzoru wezwał stronę postępowania do przekazania oświadczenia o ilości zutyliczowanych kojców wraz z dowodami potwierdzającymi ich zniszczenie w zadeklarowanym przez nią terminie do 19 grudnia 2021 r.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 25 listopada 2021 r. - k. 230-232 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 19 grudnia 2021 r. strona postępowania oświadczyła, że konsumenci dokonali zwrotu 13 kojców, które zostały zutyliczowane razem z 19 sztukami zwróconymi przez polskiego dystrybutora, na dowód czego przekazała zdjęcia zniszczonych kojców, protokół otrzymania kojców przez firmę utylizacyjną, fakturę za usługę utylizacji, potwierdzenie wystawienia karty przekazania odpadów, dokumenty rozchodu wewnętrznego, faktury korygujące i zaktualizowane zestawienie klientów indywidualnych.

Dowód: pismo strony postępowania z 19 grudnia 2021 r. z załącznikami - k. 236-259 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 10 stycznia 2022 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 10 stycznia 2022 r. - k. 260-261 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 12 stycznia 2021 strona postępowania oświadczyła, że nie otrzymała żadnych reklamacji, skarg ani zgłoszeń o wypadkach dotyczących kojców niezależnie od ich kodu EAN. Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw i nie wniosła o umożliwienie jej zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy.

Dowód: pismo strony postępowania z 12 stycznia 2022 r. - k. 263 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Brandline Group spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu wprowadził kojec składany marki Lionelo model LO-Stella na polski rynek i jest jego producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela - importera produktu, w przypadkach, gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Na opakowaniu produktu umieszczono oznaczenie „*MADE IN PRC*”, a w toku postępowania jego strona oświadczyła, że nabyła produkt od chińskiego producenta, na dowód czego przekazała fakturę nabycia wraz z dokumentacją celną.

Dowód: Sprawozdanie z badań organoleptycznych nr 1 - k. 40-44 akt kontroli Lubelskiego WIIH nr NB.8361.38.2021; pismo Prezesa UOKiK z 11 sierpnia 2021 r. - k. 8-15 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w przypadku braku polskich szczegółowych wymagań dotyczących bezpieczeństwa produktów lub norm będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów albo jeżeli produkt nie jest zgodny z tymi normami, bezpieczeństwo produktu ocenia się w szczególności z uwzględnieniem spełnienia wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Jako że PN-EN 12227:2010 *Kojce mieszkaniowe. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań* należy do wyżej opisanego rodzaju norm, Prezes UOKiK dokonał oceny bezpieczeństwa kojca uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanego kojca stanowiły wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Laboratorium Inżynierii Materiałowej i Środowiska Instytutu Techniki Górniczej KOMAG w Gliwicach, w toku których stwierdzono szereg nieprawidłowości konstrukcyjnych oraz brak odpowiednich oznaczeń i informacji, które mogą spowodować:

- przewrócenie się dziecka i urazy ciała ze względu na słabe przymocowanie materaca do podłogi kojca,

- przyciśnięcie ręki dziecka pomiędzy ruchomym materacem a rurkami podstawy kojca z uwagi na zastosowany sposób mocowania materaca do dna kojca,

- uduszenie się dziecka, ponieważ nakładana na wierzch kojca moskitiera wykonana z siatki obszytej na brzegu gumką może się zsunąć, a powstały w ten sposób pasek o długości ok. 1,7 m może doprowadzić do utworzenia się pętli na szyi dziecka,

- zadławienie się dziecka z uwagi na wydobywające się materiały wypełniające obręcz, które dziecko może włożyć do buzi,

- upadek dziecka z uwagi na to, że naroża obręczy, stanowiące części wystające, mogą zahaczyć się np. o odzież lub włosy dziecka,

- upadek dziecka z uwagi na niewłaściwy poziom uchwytów do chwytania, które mogą stanowić podporę dla stóp i umożliwić wspięcie się dziecka na ścianę kojca,

- uduszenie się dziecka z uwagi na niewłaściwą grubość folii na worek moskitiery i jednoczesny brak ostrzeżenia w języku polskim o treści „W celu uniknięcia ryzyka uduszenia przez opakowanie, przed użyciem artykułu opakowanie powinno zostać zniszczone lub trzymane poza zasięgiem dzieci”.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania początkowo przedstawił własne badania laboratoryjne produktu i zadeklarował, że odniesie się do stwierdzonych nieprawidłowości po dokonaniu oględzin kojców wycofanych z rynku, jednakże następnie oświadczył, że rezygnuje z badań próbki rozjemczej produktu, podjął współpracę z organem nadzoru i wycofał kojce z rynku i od konsumentów, a następnie poddał je utylizacji.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że w okresie od 30 stycznia 2019 r. do 29 października 2019 r. strona postępowania wprowadziła na rynek 594 kojców, w tym 105 poprzez sprzedaż innemu polskiemu przedsiębiorcy, 420 sztuk poprzez sprzedaż przedsiębiorcy rosyjskiemu oraz 69 sztuk poprzez sprzedaż polskim konsumentom. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt, strona postępowania wycofała z rynku 19 kojców od polskiego dystrybutora, a także odebrała od konsumentów 13 sztuk i zutylizowała wszystkie przedmiotowe kojce. Powyższe okoliczności

potwierdzają dowody przekazane przez stronę postępowania, tj. oświadczenie rosyjskiego dystrybutora o nieposiadaniu kojców na stanie magazynowym, oświadczenie polskiego dystrybutora o posiadaniu 19 kojców, faktury korygujące dotyczące zwrotu kojców przez polskiego dystrybutora oraz 13 konsumentów, zdjęcia zniszczonych kojców, protokół otrzymania kojców przez firmę utylizacyjną, fakturę za usługę utylizacji, potwierdzenie wystawienia karty przekazania odpadów w systemie BDO oraz dokumenty rozchodu wewnętrznego.

Mając na względzie powyższe dowody organ nadzoru uznał, iż strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez kojce, co stanowi przesłankę do umorzenia niniejszego postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, iż kojce nie spełniają wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, wprowadzający je na rynek przedsiębiorca Brandline Group spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu, naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich - względnie samo zagrożenie nimi - stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter represyjno – wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie tego rodzaju naruszeniom ustawy w przyszłości, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez

producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzony na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania. Działalność strony postępowania ma charakter profesjonalny (zawodowy), co oznacza, że konsumenci mają prawo oczekiwać, iż produkty wprowadzane przez nią na rynek będą spełniały wymagania bezpieczeństwa. Nie ulega wątpliwości, że od osoby prowadzącej działalność gospodarczą w określonej dziedzinie należy oczekiwać znajomości przepisów prawnych regulujących tę działalność w stopniu wystarczającym do jej poprawnego prowadzenia (*vide* wyrok NSA OZ w Gdańsku z 29 listopada 2000 r., I SA/Gd 1185/98). Należy zauważyć, że przedsiębiorca będący stroną postępowania specjalizuje się w handlu artykułami dziecięcymi sprzedawanymi pod marką Lionelo. Ponadto, wobec strony postępowania w przeszłości były prowadzone postępowania na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów w sprawie różnych produktów przeznaczonych dla dzieci, zakończone wydaniem decyzji Prezesa UOKiK nr DNR-1/71/2018 z 22 października 2018 r. i nr DNR-1/72/2018 z 22 października 2018 r. (dotyczących nosidełek), w toku których wprowadzone przez stronę postępowania na rynek produkty zostały zakwestionowane m. in. ze względu na niewłaściwą grubość dołączonej do nich folii lub brak ostrzeżeń o konieczności trzymania folii poza zasięgiem dzieci i związanego z tym ryzyka podduszenia lub uduszenia dziecka, podobnie jak kojce w niniejszej sprawie, w związku z czym strona postępowania powinna dysponować większą wiedzą na temat możliwości stwarzania zagrożeń przez produkty dziecięce i dołożyć szczególnych starań w celu zapewnienia bezpieczeństwa oferowanych przez siebie produktów tego typu. Faktem świadczącym na niekorzyść strony postępowania jest również ocena bezpieczeństwa kojców przez inspektorów Inspekcji Handlowej, którą Prezes UOKiK uznał za zasadną i podzielił, wskazująca na poważny stopień zagrożenia stwarzanego przez te produkty dla małych dzieci, które w świetle ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów stanowią kategorię konsumentów podlegających szczególnej ochronie, a które na skutek stwierdzonych nieprawidłowości mogły odnieść urazy lub nawet umrzeć na skutek uduszenia.

Za okoliczność łagodzącą Prezes UOKiK uznał fakt, że okres sprzedaży kojców (około dziewięciu miesięcy) nie był długi, a ponadto strona postępowania, po otrzymaniu informacji o zagrożeniach stwarzanych przez kojce, szybko podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty i niezwłocznie skontaktowała się z dystrybutorami w celu odbioru kojców i ich utylizacji. Na korzyść strony postępowania przemawia również fakt, że podjęła ona dobrowolne działania polegające na skontaktowaniu

się z każdym z konsumentów w celu poinformowania ich o zagrożeniach stwarzanych przez kojce i możliwości ich zwrotu, a następnie odebraniu kojców od konsumentów, którzy wyrazili taką chęć i ich zutilizowaniu. Okoliczność łagodzącą stanowi również brak skarg i reklamacji dotyczących kojców, a także fakt, że strona postępowania dysponowała sprawozdaniem z badań kojców dostarczonym przez producenta, co mogło wpłynąć na jej przekonanie co do spełniania przez produkt wymagań bezpieczeństwa.

Prezes UOKiK nie wziął pod uwagę podnoszonej przez stronę postępowania kwestii możliwości uszkodzenia egzemplarza produktu poddanego badaniom, gdyż przeprowadzając badania KOMAG w żaden sposób nie wskazywał na uszkodzenia próbki, a strona postępowania nie przekazała żadnych dowodów na potwierdzenie tej tezy i na dalszym etapie postępowania nie podtrzymywała jej, rezygnując z kwestionowania wyników badań laboratoryjnych przeprowadzonych w toku kontroli (w tym wprost rezygnując z przeprowadzenia badań próbki rozjemczej).

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych sztuk produktu, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania. Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na informacjach przekazanych przez stronę postępowania, z których wynikało, że kojce wprowadzone na rynek polski oferowane były po cenach od 130,53 zł do 195,11 zł za sztukę, w związku z czym organ nadzoru przyjął średnią cenę sprzedaży w wysokości 162,82 zł. Osiągnięta przez stronę postępowania korzyść majątkowa ze sprzedaży 142 sztuk (uwzględniając wycofanie i utylizację 32 sztuk od polskiego dystrybutora i konsumentów) wyniosła 23 120,44 zł. Strona postępowania dokonała również sprzedaży 420 kojców rosyjskiemu przedsiębiorcy, jednakże rynek rosyjski nie może być utożsamiany i traktowany na równi z jednolitym rynkiem wspólnotowym Unii Europejskiej, regulowanym przez akty prawa wspólnotowego oraz akty prawa krajowego implementujące akty prawa wspólnotowego, które z kolei określają wymagania dla produktów wprowadzanych na rynek na terenie UE. Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów jest aktem tego rodzaju i nie zawiera przepisów dotyczących produktów wprowadzanych na rynek rosyjski, gdyż są one określane przez organy rosyjskie. Organy nadzoru rynku państw członkowskich Unii Europejskiej, takie jak Prezes UOKiK, nie mogą kontrolować i nakładać kar za wprowadzanie produktów niebezpiecznych na rynki znajdujące się poza Unią Europejską. W związku z

powyższym, Prezes UOKiK przy wyliczaniu korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania nie wziął pod uwagę zysków osiągniętych przez stronę ze sprzedaży kojców na rynek rosyjski.

Wymierzając karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 4,5 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego - zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie - do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny – represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, iż przesłanka znikomego naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania wprowadziła na rynek polski 142 sztuki kojców (uwzględniając wycofanie i utylizację 32 sztuk) stwarzających poważnie zagrożenie dla szczególnie chronionej grupy użytkowników (małych dzieci), mogące doprowadzić nawet do śmierci dziecka na skutek uduszenia, a są to produkty, które często są użytkowane po kolei przez kilkoro dzieci, co dodatkowo może zwiększyć ilość osób narażonych na ryzyko związane z użytkowaniem produktu. Organ nadzoru wziął również pod uwagę fakt, że przeważająca część

produktów znajduje się wciąż u konsumentów. Reasumując, dobro chronione jakim jest zdrowie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone w skali dotyczącej istotnej liczby konsumentów, zatem waga naruszenie prawa przez stronę postępowania była wyższa niż znikoma.

Strona postępowania zaprzestała co prawda naruszenia prawa i podjęła działania mające na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kojce, a Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych ww. przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej. Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. Do czasu wydania zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK nie wydał postanowienia, o którym mowa w art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zatem na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia

decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 3) W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:
  - a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

- 4) Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 5) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 6) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i
Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka
/podpis elektroniczny/